

Nr 58.

Av herr Allard m. fl., om höjning av anslaget till avsättning till fonden för idrottens främjande.

I årets statsverksproposition är under tionde huvudtiteln, Avsättning till fonden för idrottens främjande, föreslaget ett anslag för budgetåret 1952/53 av 6 000 000 kronor, innebärande en höjning av det för innevarande budgetår utgående anslaget med 500 000 kronor.

Sveriges riksidrottsförbund har för budgetåret 1952/53 äskat ett anslag till fonden för idrottens främjande av 10 885 000 kronor.

I den redovisning av det äskade anslagets fördelning på anslagsposter för olika ändamål, som finnes intagen i statsverkspropositionen under förutnämnd rubrik (s. 157), framgår icke de äskade anslagsposternas storlek i förhållande till för innevarande budgetår utgående anslag till motsvarande ändamål. I Sveriges riksidrottsförbunds framställning om anslag för budgetåret 1952/53 (skr. 31/8 1951) har denna jämförelse framlagts i tabläform och motivering för olika delposter lämnats till de höjningar, som ansetts oundgängligen nödvändiga.

Anslaget till avsättning till fonden för idrottens främjande utgör för innevarande budgetår 5 500 000 kronor. Detta anslag har enligt Riksidrottsförbundets förutnämnda skrivelse på vissa av Riksidrottsförbundets viktigaste verksamhetsområden icke medgivit en höjning av tidigare anslag, vilken motsvarar kostnadsstegringarna. Sålunda ha t. ex. anslagen till specialförbundens och distriktsförbundens instruktionsverksamhet måst bibehållas vid oförändrade belopp, vilket i realiteten innebär en tillbakagång med omkring 25 % av möjligheterna att bedriva denna för idrottens utveckling nödvändiga verksamhet. I fråga om andra viktiga anslagsposter ha de möjliga höjningarna av anslagen icke motsvarat kostnadsstegringarna. Riksidrottsförbundets redovisning av den ekonomiska situationen visar, att det nuvarande anslaget om 5,5 miljoner är otillräckligt för att hindra tillbakagång på viktiga områden.

En granskning av Riksidrottsförbundets anslagsäskanden för nästkommande budgetår visar, att de mera betydande höjningar av delposterna, som framställningen innebär, gälla:

1) Anslagen till special- och distriktsförbundens förvaltning och verksamhet samt specialidrotternas distriktsorganisationers verksamhet, där en anslagsökning på omkring 650 000 kronor begäres för de 51 special- och distriktsförbund och 177 specialdistriktsförbund, varom här är fråga.

2) Anslagen till instruktionsverksamhet, ledarutbildning och konsulentverksamhet, där likaledes en anslagsökning om i runt tal 600 000 kronor begäres.

3) Anslaget för bidrag till enklare lek- och idrottsanläggningar, bastu- och simanläggningar, där en uppräkningsmedel omkring 150 000 kronor begäres.

4) Anslag avseende anskaffning av idrottsmateriel till föreningar, där föreslagna höjning är omkring 400 000 kronor.

5) Idrottsanläggningar, där en höjning om 3,5 miljoner begäres.

Dessa exempel visa, att de ifrågasatta anslagsökningarna gälla de för idrottens utveckling och bedrivande viktigaste områdena och främst idrottsanläggningar och materiel för utövande av idrott.

Den av föredragande departementschefen föreslagna uppräkningsmedel av anslaget till fonden för idrottens främjande utgör 500 000 kronor. Att höjningen begränsats till detta belopp har av departementschefen motiverats med den höjning med inemot 40 %, som skedde föregående år. Som av det ovan anförda framgår, har denna 40-procentiga höjning på vissa väsentliga områden icke ens medgivit kompensation för kostnadsstegringar.

I fjolårets statsverksproposition anförde departementschefen, att det icke vore möjligt att inom ramen för de nuvarande statsinkomsterna höja anslaget till avsättning till fonden för idrottens främjande. För att skapa utrymme för en motiverad anslagshöjning förordades den sedermera från 1 juli 1951 genomförda höjningen med 5 öre av priset per tipsrad i Aktiebolaget Tipstjänst. Denna prishöjning skulle enligt en försiktigt hållen kalkyl ge en merinkomst åt statsverket av ca 3 000 000 kronor under innevarande budgetår. Av beräknade 3 000 000 kronor i merinkomst borde fonden för idrottens främjande erhålla 1 500 000 kronor. Detta innebar sålunda 50 % av den beräknade merinkomsten.

Enligt vad som inhämtats från AB Tipstjänst överstiger merinkomsten redan efter halva budgetåret de 3 000 000 kronor, som beräknats för hela budgetåret. Anledning finnes sålunda att räkna med att merinkomsten för hela detta budgetår kommer att uppgå till minst 6 000 000 kronor. Den utveckling, som verksamheten vid AB Tipstjänst hittills visat, ger anledning att förmoda, att merinkomsten skall bibehållas även under kommande budgetår. På grund härav synes ekonomiskt underlag finnas för att tillgodose fonden för idrottens främjande i större utsträckning än enligt departementschefens förslag.

En ytterligare höjning är nödvändig, om man för idrotten vill skapa möjligheter till fortsatt utveckling och icke enbart lämna en kompensation för inträffade prisstegringar.

Även om de ändamål, för vilka Sveriges riksidrottsförbund begärt mera avsevärda anslagsökningar, i och för sig äro behjärtansvärda och höj-

ningarna motiverade, synes det icke möjligt att nu göra en så avsevärd total anslagshöjning som den av Riksidrottsförbundet äskade. Däremot synes det befogat att inom ramen för den merinkomst, som höjningen av priset per tipsrad kan beräknas tillföra statsverket, ge idrotten ett ökat ekonomiskt stöd för de viktiga ändamål, som i det föregående exemplifierats.

I detta sammanhang förtjänar att påpekas den redogörelse, som lämnats i Riksidrottsförbundets skrivelse rörande idrottsrörelsens verkliga totala kostnader. Icke mindre än omkring 40 % av de för idrottens bedrivande erforderliga medlen måste — som också redovisas i propositionen s. 158 — anskaffas genom olika slag av nöjesarrangemang. Riksidrottsförbundet beklagar, att idrottens frivilliga ledarkrafter i så stor utsträckning måste ägna sig åt att vara nöjesarrangörer, och anser att den sammankoppling mellan idrottsliv och nöjesliv, som på detta sätt sker, icke är av godo. Det effektivaste sättet att avhjälpa detta förhållande är ökat ekonomiskt stöd från staten.

Under åberopande av det anförda få vi hemställa,
att riksdagen vid behandlingen av tionde huvudtiteln till
Avsättning till fonden för idrottens främjande måtte anvisa
ett anslag av 7 000 000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1952.

Folke Kyling.

Yngve Häckner.

Henry Allard.
Gunnar Ericsson
i Näs.